

ի Գրիստոսէ Խ աւր, որչափ եւ առաւել սաստիկ պատժոց
արժանի են, որ զքրիստոնէ, որ որդի Աստուծոյ է, անի-
ծանեն: Զի գրեալ է Լուսաւորին, թէ քանանն, որ զքրիս-
տոնէն նղովէ, նղովեալ լիցի ինքն ի Գրիստոսէ*: Եւ սուրբն
5 Աթանաս ապէ, թէ որ անիծանէ զքրիստոնէն, որոշեալ լիցի
ինքն յիւր կարգէն*: Եւ Տէր Կիրակոս կաթուղիկոս զամենայն
անէծքս կրարձ ի բանադրողաց եւ ի բանադրելոցն վկայութեամբ
սուրբ Էջմիածնին եւ միջնորդութեամբ երկոտասան վարդա-
պետաց եւ երկոտասան եպիսկոպոսաց եւ բազում կրանաւո-
10 րաց: Եւ յայտ որ պատճառ եւ միջնորդ եւ աւգնական աղա-
տութեան եւ աւրհնութեան լուսաւոր հոգին կղև, մեծ վար-
դապետ Թովմա, որ իբրև զարեգակն լուսաւորէր զազգս հայոց:
Զի արեգակն զխաւարն հալածէ եւ սա զխաւարն անգիտու-
թեան եւ անհաւատութեան, զխաւարն անյուսութեան եւ ատե-
15 լութեան, զխաւար ծուլութեան եւ հպարտութեան, զխա-
ւար բղջարոտութեան եւ անիրաւութեան, զխաւար անկար-
գութեան ի ժամատեղաց եւ զամենայն տեսակ մեղաց, որ խա-
ւար կոչի ի գրոց. բոտ այնմ թէ խաւար նմա ոչ եղև հասու-
եւ զարձեալ թէ խաւար նորա որպէս զլոյս նորա հալածեաց
20 սա ի մարդկանէ լուսաւոր քարոզութեամբ եւ աստուածեղէն
խոսատութեամբ, զոր ուսեալ ի գրոց աստուածայնոց: Եւ

* Կանոնք Ա. Գրիգորի. ԻԹ. Մեկիր-Թանգեան Հայոց եկ. իրա-
ւունքը. 1905. Շուշի. Ա. 314

** Յովհ. Ա. 3

- 2) Ա. զքրիստոնեայս Բե. զքրիստոնայսն Գ. զքր՝ստոյսն
- 3) Ե. լուսաւորիցէ թէ քճ՞ն որ քրիստոնէն Ա. եթէ
- 5) Ա. որ որ քճնյ
- 6) Ա. յինքն Բե. ի յիւր Ա. կթ՞ղկսն Գ. կաթուղիկոսն
- 7) Բ. վկու՞ք Ե. վկաու՞ք 8) ԲԳԵ. յէջմիածնին
- 11) Գ. ազատութեանն Ա. եւ օգնութեան փ. արհ. Ա. հոգեւոր
փ. հոգին
- 12) Ա. Թումա Գ. Թովմայ Գ. Թումայ վարդապետն Ե. Թումայ եւ
իբրեւ.. լուսաւորցւոր 13) Գ. զխաւար.. զխաւար
- 14—16) Գ. անյուսութեանն եւ ատելութեանն.. ծուլութեանն եւ
հպարտութեանն.. բղջարոտութեանն Ե. զխաւար
- 16) Ա.Բ. զխաւարն
- 17) Ե. որ ի խաւար ը՞ս այմն (sic) թէ իւ՞րն այն ոչ
- 18) Ա. եթէ
- 19) Ա.Բ. Զ. եւ զարձ.. զլոյս նորա
- 20) Գ. զայս ա՞մ զոր ասացի լուս.. Ա. յ՞ածեղէն
- 21) Գ. ուսեալ էր Ա. յ՞ածայնոց